

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی سوگند و نیایش در شاهنامه فردوسی و ایللیاد و ادیسه هومر

محل انتشار:

فصلنامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 13، شماره 12 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 35

نویسندگان:

حجت‌الله اسماعیل نیا گنجی - دانشجوی دکتری، گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد قائم‌شهر دانشگاه آزاد اسلامی، قائم شهر، ایران.

رضا فرصتی جویباری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد قائم‌شهر

حسینعلی پاشا پاسندی - استادیار، گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد قائم شهر، دانشگاه آزاد اسلامی، قائم شهر، ایران.

خلاصه مقاله:

بی تردید مقوله سوگند و نیایش، امری است که پیشینه آن، همزاد آفرینش آدمی است و در ژرفای جان و فطرت بشر ریشه دارد. کاربرد سوگند و نیایش در شاهنامه و ایللیاد و ادیسه، بیانگر این موضوع است که انسان ها در طول تاریخ سرشت و فطرت واحدی داشتند و همواره در مواجهه با مشکلات و سختی ها دست به دامن نیرو هایی ماورای طبیعی شده اند. بهترین راه شناخت اشتراکات و افتراقات فرهنگ های مختلف، مقایسه دیدگاه های افراد و آثار ادبی آنان در یک موضوع واحد ادبی است تا چگونگی انعکاس و تجلی آن وجوه نمایانده شود و این، همان چیزی است که امروزه از آن به عنوان ادبیات تطبیقی نام برده می شود. این رشته می تواند به شناخت وحدت ادبیات ملل مختلف، کمک کند و در واقع این اقدام، بزرگترین خدمتش به ادبیات جهانی خواهد بود، و زمینه ساز گفتگو تمدن ها و بشردوستی نوین است. این جستار با رهیافتی، توصیفی- تحلیلی به بررسی سوگند و نیایش در حماسه معروف ایرانی و یونانی می پردازد. یافته های پژوهش نشان می دهد که حماسه هومراز لحاظ معتقدات دینی و باورهای مذهبی در مراحل اولیه تکامل اندیشگی بشری قرار دارد، در حالی که شاهنامه از بینش کامل تر و پخته تری در این زمینه برخوردار است.

کلمات کلیدی:

ادبیات تطبیقی، نیایش، سوگند، ایللیاد، ادیسه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1346159>

